

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Victor Chendighelean împotriva Inspectoratului General al Poliției și
Inspectoratului Național de Securitate Publică
(repararea prejudiciului material și moral suportat în legătură cu tragerea ilegală la
răspundere contravențională)

împotriva deciziei din 08 iulie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat,

(Dosarul nr. 2ra-898/25
PIGD Nr. 2-24059337-01-2ra-17022026)

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Comrat, sediul Central (jud. D. Guțu)
Curtea de Apel Sud, sediul Comrat (jud. A. Mironov, G. Colev, V. Hudoba)

31 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Ana Cucerescu,

Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 3 iunie 2024, Victor Chendighelean a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului Național de Securitate Publică, solicitând repararea prejudiciului material și moral cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională. Reclamantul a solicitat încasarea sumei de 9 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, achitate în temeiul contractelor de asistență juridică și al documentelor de plată aferente, a sumei de 48,90 lei reprezentând cheltuieli poștale pentru expedierea contestațiilor, precum și a sumei de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 17 februarie 2023, în timp ce conducea automobilul de model „xxxxx”, aflat în proprietatea surorii sale, a fost oprit de un echipaj de poliție în mun. Comrat. La solicitarea colaboratorului de poliție, acesta a prezentat pentru verificare permisul de conducere și certificatul de înmatriculare al vehiculului. După verificarea actelor, colaboratorii de poliție i-au comunicat că ar fi comis mai multe încălcări ale Regulamentului circulației rutiere și că în privința sa urmau să fie întocmite procese-verbale cu privire la contravenție. Deși a solicitat explicații privind natura și circumstanțele pretinselor încălcări, acestea nu i-au fost oferite.

3. Ulterior, agenții constatatori au întocmit patru procese-verbale cu privire la contravenție, prin care reclamantul a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 235 alin. (1) din Codul contravențional. Pentru fiecare faptă i-a fost aplicată o amendă în cuantum de 450 lei și câte 3 puncte de penalizare, fiind sancționat în total cu amendă de 1 800 lei și 12 puncte de penalizare.

4. Considerând sancționarea neîntemeiată, reclamantul a solicitat asistență juridică de specialitate și a contestat procesele-verbale întocmite. Pentru consultarea juridică și întocmirea contestațiilor a achitat avocatului suma de 3 000 lei, iar pentru reprezentarea intereselor sale în instanță – suma de 6 000 lei.

Totodată, pentru expedierea contestațiilor prin poștă a suportat cheltuieli în cuantum de 48,90 lei.

5. Trei dintre contestațiile formulate împotriva proceselor-verbale seria MAI nr. 04 207897, MAI nr. 04 207874 și MAI nr. 04 207898 au fost conexe într-o singură procedură prin încheierea Judecătoriei Comrat din 29 iunie 2023.

6. Prin hotărârea Judecătoriei Comrat din 19 iulie 2023, contestațiile au fost admise integral, instanța constatând lipsa faptelor contravenționale în acțiunile lui Victor Chendighelean și dispunând anularea proceselor-verbale contestate, precum și a sancțiunilor aplicate în baza acestora. Hotărârea nu a fost contestată și a devenit irevocabilă la 28 august 2023.

7. Reclamantul a susținut că, urmare a tragerii sale ilegale la răspundere contravențională, a fost nevoit să suporte cheltuieli pentru apărarea drepturilor sale, constând în 9 000 lei cu titlu de asistență juridică și 48,90 lei pentru expedierea contestațiilor prin poștă, precum și că a suferit un prejudiciu moral manifestat prin stres, neliniște și stări de frustrare generate de sancționarea neîntemeiată și de necesitatea contestării acesteia în instanță. În aceste condiții, a considerat că sunt întrunite temeiurile legale pentru repararea integrală a prejudiciului material și moral cauzat, solicitând încasarea sumelor menționate, precum și a compensației de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

8. La 26 august 2024, prin încheiere protocolară, Judecătoria Comrat a dispus antrenarea în proces a lui Piotr Gherciu și Ivan Jecicov, agenți constatatori, în calitate de terți.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea Judecătoriei Comrat, sediul Central, din 28 februarie 2025, acțiunea lui Victor Chendighelean a fost admisă parțial. S-a dispus încasarea de la Inspectoratul General de Poliție a sumelor de 9 000 lei cu titlu de prejudiciu material, 48,90 lei cu titlu de cheltuieli poștale, 10 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată și 3 000 lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest, acțiunea a fost respinsă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. La 05 martie 2025, Inspectoratul General al Poliției a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Comrat, sediul Central, din 28 februarie 2025, iar la 10 aprilie 2025 a depus cererea de apel motivată, solicitând casarea hotărârii atacate și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de Victor Chendighelean să fie respinsă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia Curții de Apel Comrat din 08 iulie 2025, a fost admis apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției, fiind modificată hotărârea Judecătoriei Comrat, sediul Central, din 28 februarie 2025, în partea ce ține de cuantumul cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică acordate în prezenta cauză. S-a dispus încasarea de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Victor Chendighelean a sumei de 4 000 lei cu titlu de compensare a cheltuielilor pentru asistență juridică suportate în prima instanță. În rest, hotărârea a fost menținută.

12. Instanța de apel a reținut că, prin hotărârea Judecătoriei Comrat, sediul Central, din 19 iulie 2023, devenită irevocabilă, au fost admise contestațiile formulate de Victor Chendighelean împotriva proceselor-verbale cu privire la contravenție seria MAI nr. 04 207897, MAI nr. 04 207874 și MAI nr. 04 207898. Prin aceeași hotărâre, au fost anulate deciziile agenților constatatori privind sancționarea reclamantului în temeiul art. 235 alin. (1) din Codul contravențional, iar procesele contravenționale au fost încetate din motivul lipsei faptelor contravenționale. Astfel, instanța a considerat că ilegalitatea tragerii reclamantului la răspundere contravențională rezultă din însăși hotărârea judecătorească irevocabilă, nefiind necesară pronunțarea unei hotărâri suplimentare de constatare a caracterului ilicit al acțiunilor agenților constatatori.

13. Instanța de apel a apreciat că Victor Chendighelean, în calitate de persoană trasă ilegal la răspundere contravențională, are dreptul la repararea prejudiciului material și moral cauzat, prin prisma prevederilor Codului contravențional, Codului civil și Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998. Instanța a reținut că cheltuielile de 9 000 lei pentru asistența juridică acordată în cauzele contravenționale, precum și cheltuielile poștale de 48,90 lei, au fost confirmate prin înscrisurile anexate la dosar și sunt reparabile. Totodată, instanța de apel a menținut suma de 3 000 lei acordată cu titlu de prejudiciu moral, apreciind-o ca fiind echitabilă și proporțională cu suferințele morale suportate de reclamant, generate de sancționarea neîntemeiată și de necesitatea apărării drepturilor sale în instanță.

14. În privința cheltuielilor pentru asistență juridică suportate în prezenta cauză civilă, instanța a constatat că acestea sunt reale și necesare, însă cuantumul de 10 000 lei acordat de prima instanță nu corespunde pe deplin criteriului rezonabilității, raportat la complexitatea cauzei, durata examinării și volumul activității avocatului. Prin urmare, instanța de apel a redus suma respectivă la 4 000 lei, menținând în rest hotărârea Judecătoriei Comrat, sediul Central, din 28 februarie 2025.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

15. La 08 decembrie 2025, Inspectoratul General al Poliției a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Sud, sediul Comrat, din 08 iulie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

16. Recurentul a invocat că instanțele inferioare au aplicat eronat normele de drept material, au extins nejustificat domeniul de aplicare al Legii nr. 1545/1998 și nu au motivat suficient soluția privind încasarea prejudiciului material, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de asistență juridică.

17. În esență, Inspectoratul General al Poliției a susținut că reclamantul nu întrunește condițiile prevăzute de art. 3 și art. 6 din Legea nr. 1545/1998, întrucât nu a fost supus arestului contravențional, nu a fost reținut contravențional și nu i-a fost aplicată amenda contravențională de către instanța de judecată, ci de către agentul constator. Or, anularea proceselor-verbale și încetarea proceselor contravenționale nu constituie, prin ele însele, temei suficient pentru angajarea răspunderii patrimoniale a statului.

18. Totodată, recurentul a invocat interpretarea eronată a art. 384 alin. (2) lit. u) și alin. (3¹) din Codul contravențional, susținând că dreptul la despăgubiri apare doar în cazul în care, prin hotărâre judecătorească definitivă, s-a constatat expres caracterul ilicit al acțiunilor sau inacțiunilor autorității competente. Potrivit recurentului, hotărârea Judecătoriei Comrat din 19 iulie 2023 a dispus doar anularea actelor contravenționale și încetarea procesului din motivul lipsei faptei contravenționale, fără a constata distinct caracterul ilicit al acțiunilor agenților constatori.

19. Recurentul a mai susținut că instanțele au acordat prejudiciu moral în lipsa unor probe pertinente care să confirme existența unor suferințe psihice sau fizice concrete, iar suma acordată ar avea la bază doar afirmațiile declarative ale reclamantului. De asemenea, a contestat temeinicia cheltuielilor de asistență juridică, arătând că acestea nu au fost probate sub aspectul realității, necesității și rezonabilității, iar cheltuielile aferente cauzelor contravenționale urmau să fie solicitate în cadrul procesului contravențional.

20. În susținerea poziției sale, recurentul a invocat practica judiciară a Curții Supreme de Justiție și a instanțelor naționale în cauze similare, susținând că asemenea pretenții au fost anterior respinse ca neîntemeiate.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

21. Articolul 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

22. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

23. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

24. Articolul 433 alin. (1), lit. f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

25. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

26. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, completul de judecată menționează că Curtea de Apel Sud, sediul Comrat a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la data de 08 iulie 2025. Decizia integrală a fost expediată participanților la 18 noiembrie 2025 (f.d. 148), iar recursul a fost declarat la data de 08 decembrie 2025. În aceste condiții, completul de judecată constată că recursul a fost depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

27. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că potrivit art. 442 din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii contestate în limitele invocate în recurs, prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432.

28. În speță, recurentul a invocat temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă, susținând că instanța de apel ar fi interpretat eronat normele de drept material privind răspunderea patrimonială pentru prejudiciul cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională și că soluția adoptată ar fi contrară jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, precum și bazată pe o apreciere vădit nerezonabilă a circumstanțelor cauzei.

29. Examinând conținutul cererii de recurs, completul de judecată constată că argumentele invocate nu relevă existența unei probleme reale de legalitate care să justifice intervenția Curții Supreme de Justiție și nu demonstrează incidența temeiurilor de admisibilitate prevăzute de art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

30. Cu privire la temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, completul de judecată reține că trimiterile efectuate de recurent la hotărâri judecătorești pronunțate în alte cauze nu demonstrează existența unei jurisprudențe uniforme a Curții Supreme de Justiție care ar fi fost ignorată de instanța de apel. Analiza actelor judiciare invocate relevă că acestea au fost pronunțate în circumstanțe factuale și juridice diferite de cele ale cauzei deduse judecării, vizând raporturi juridice distincte și particularități proprii fiecărei spețe. Prin urmare, acestea nu pot fi considerate comparabile sub aspectul situației de fapt și al cadrului normativ aplicabil și nu pot constitui un reper determinant pentru concluzia că instanța de apel ar fi interpretat legea contrar unei jurisprudențe uniforme a Curții Supreme de Justiție.

31. În realitate, criticile formulate de recurent exprimă dezacordul cu modul în care instanța de apel a calificat raportul juridic litigios și a aplicat normele de drept incidente circumstanțelor concrete ale cauzei.

32. Cu privire la critica referitoare la interpretarea Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 și a art. 384 alin. (2) lit. u) din Codul contravențional, completul de judecată reține că recurentul nu invocă o problemă de legalitate distinctă, dar contestă concluzia la care a ajuns instanța de apel în urma examinării circumstanțelor speței.

33. În acest sens, recurentul susține că anularea proceselor-verbale cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional nu constituie prin ele însele un temei pentru angajarea răspunderii patrimoniale a statului, iar reclamantul nu

înrunează condițiile prevăzute de art. 3 și art. 6 din Legea nr. 1545/1998. Totodată, recurentul apreciază că instanța de apel a extins în mod nejustificat domeniul de aplicare al dispozițiilor legale.

34. Completul de judecată observă însă că asemenea critici vizează, în esență, dezacordul recurentului cu concluziile juridice și factuale ale instanței de apel și urmăresc reevaluarea circumstanțelor speței printr-o interpretare alternativă a materialului probator și a normelor aplicabile.

35. Cu privire la temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, completul de judecată reține că recurentul nu a demonstrat că decizia instanței de apel ar fi arbitrară sau că s-ar întemeia determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

37. Potrivit art. 442 alin. (2) CPC, instanța de recurs este ținută de modul în care au fost apreciate probele de instanțele inferioare, cu excepția situației în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) – hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

38. În speță, instanța de apel și-a motivat soluția prin raportare la circumstanțele stabilite în cauză, la actele procesului contravențional și la normele de drept considerate aplicabile, expunând argumentele care au justificat admiterea parțială a pretențiilor reclamantului.

39. În aceste condiții, recursul nu evidențiază existența unei decizii arbitrare și nici o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, dar exprimă dezacordul recurentului cu soluția pronunțată și cu concluziile formulate de instanța de apel.

40. Astfel, cererea de recurs nu pune în discuție o problemă reală de legalitate care să justifice intervenția Curții Supreme de Justiție, dar urmărește, în esență, reevaluarea circumstanțelor de fapt și a probelor administrate în cauză.

41. Completul de judecată menționează că recursul nu constituie o cale ordinară de rejudecare a cauzei sub aspect factual, iar filtrul de admisibilitate are rolul de a permite examinarea doar a acelor cereri care ridică probleme juridice serioase care s-ar încadra în art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

42. În aceste circumstanțe, completul de judecată constată că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege, fiind vădit neîntemeiată.

43. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Diana Stănilă

Judecători

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat